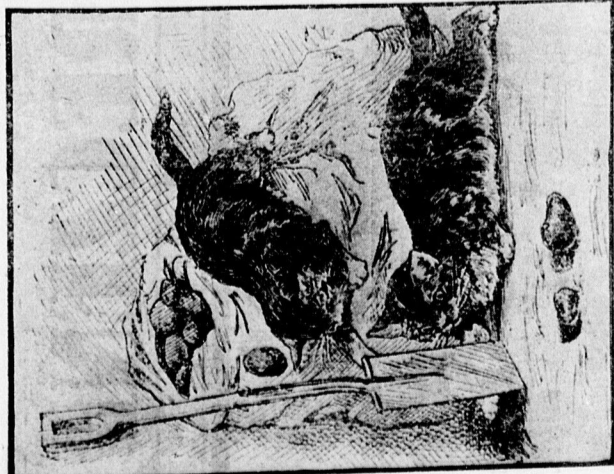

Uccu hamar — le a zsákról!... a nagy rugaszkodásban még egy pár krumplics utána henger-buckázott be a lapát alá. Ott úgy meglapult, mint a nyúl. Se kukk, se mukk.

Alig, hogy a gazdasszonyka ki-lépett, az ott maradt két cica szé-pen elősöfordált a rejtekéből, lassan, óvatosan, feltartott orral szimatolva. Mennyi sok finom, macska-ornak kellemetes illat! Az a kolbász, szalonna, tepertő, túró-illat... hajhó! Mama-cica már éppen hozzá akart látni a lakomához, hogy

Baba-cicnek „jó példát” mutasson, mikor egy mindennél kedvesebb, eddig itt szokatlan illat üti meg a pisze orrát.
— Hallod-e, Baba-cic, macska hittem! itt egér van...

— Mi az? — nyávogja Baba-cic tudatlanul.

— Csacs! — még azt sem tudod? No, de honnan is tudnád... kis buta vagy még te. Hanem Bandi legyek, ha ma még nem találak rá. Csak lapulj meg szépen s tedd, amit tőlem látsz.

Cie-mama óvatosan a lapáthoz csúszott s ott hosszan elnyúlva a lapát mögé sandított.

Epen szembe nézett a kis egér-rel. Ez szegény remületében majd kővé nem dermedt. Bizony jobb is lett volna neki!

Megfordult hirtelen és futni akart, de onnan túlról a Baba-cic két zöld szeme villogott feléje. — Megint visszafordult s ugrani készült...

Késő! Mama-cic villámgyorsan benyúl a lapát mögé s éles hegyes körmét szegénykének a hátába vágja.

Rimánkodni kezdett a kis egér keserves jajszóval:

Cini-cin-cin, jaj nekem!
Nagyságos úr, kérem,
Senkinek sem vétettem:
Ne bántsa a vérem!

De a macska irgalom nélkül ki-húzza a lapát alól:

Nem vétettél? Hát a vaját
Ki kezdte meg, ha nem te?
Turót, kolbászt ki rágtesált?
Pákosz egér!... nesze, ne!...

Azzal innen-onnan képen üto-getve, szájába kapja az egérkét. Kapná bizony Baba-cic is, de neki ugyan folkopik az álla.

Egy az egér, kettő a cic!... Nosza el kezd sírni, nyafogni a kiesi macska:

Nyáú, miaú, hát nekem
Semmi se jut, mámi?
Ereszd csak el... ezt én is
Meg tudom csinálni!

A mámi azonban morgolódva feddi:

Taeskó, várj esű sorodra,
Nem bízom még orrodra!
Előbb küssé táncollalom,
Jobbról-balról pofozgatom.

Te csak lesd s ha szőkni kész:
Csapj le rája, mint a vész!

A két cic aztán olyan keserves táncot járattat a boldogtalan kis egérrel, hogy a gazdasszonyka is nesztét vette, Benyitott rájuk.

No, most lesz csak a — ne mu-lass! — gondolta magában Baba-cic és hűtlenül elhordta magát... hogy ha baj lesz, őt ne érje.

De bezzeg amúlt-bamúlt, mikor a gazdasszonyka nemcsak, hogy nem bántotta a Mama-cicát, ha-

nem megrógatta, „micurkám-nak”, „jó kis egérfogónak” nevez-te s egy egész tányér édes tejet tett elibe.

Erre aztán Baba-cic is elődál-gott. Büszkén, főlemelt farkincá-val — mintha az egész „hóstejtet” egyedül ő vitte volna végbe s úgy belakott a tejeskéből mámiájával együtt, hogy a füle is kétfelé állt tőle.

... Pedig — ha az a szegény Egérúrfi véletlenül oda nem vető-dik, hát biz ők ketten még annál is pákosztosabbak lettek volna.

Fejtörők.

1.

Jókai Mór X

2.

Veszteség iparos y
o

3.

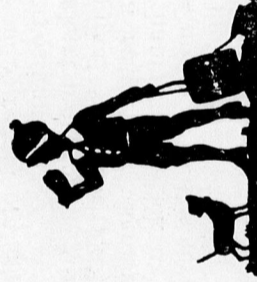
A Folyó Olaszországban

A megfejtéseket január 21-ig kell beküldeni.

A megfejtők között könyvet sorso-lunk ki.

Figyelem! Kedves olvasóim!

Ha levelet, verset, mesét, vagy bármi más üzenetet akartok küldeni, a következő címet írjátok a borítékra: A „Debrecen” szerkesztőségének, Gyermekrovat. Debre-cen, József kir. herceg ucca 1.

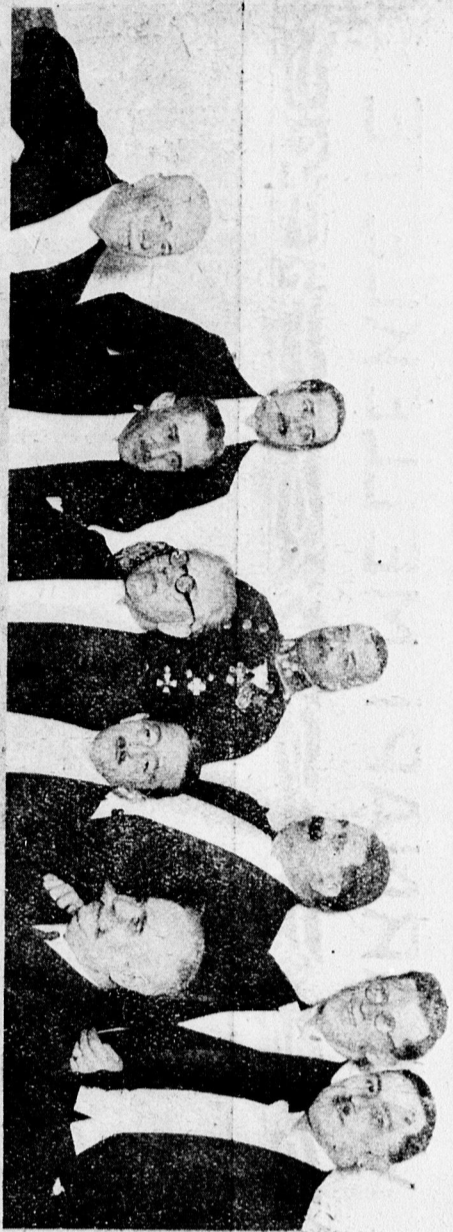

NYOMTA ÉS A KLISEKET KÉSZÍTETTE
A TISZÁNTULI KÖNYV- ÉS LAPKIADÓ R. T.
DEBRECEN, JOZSEF KIRALYI HERCEG UCCA I. SZAM.

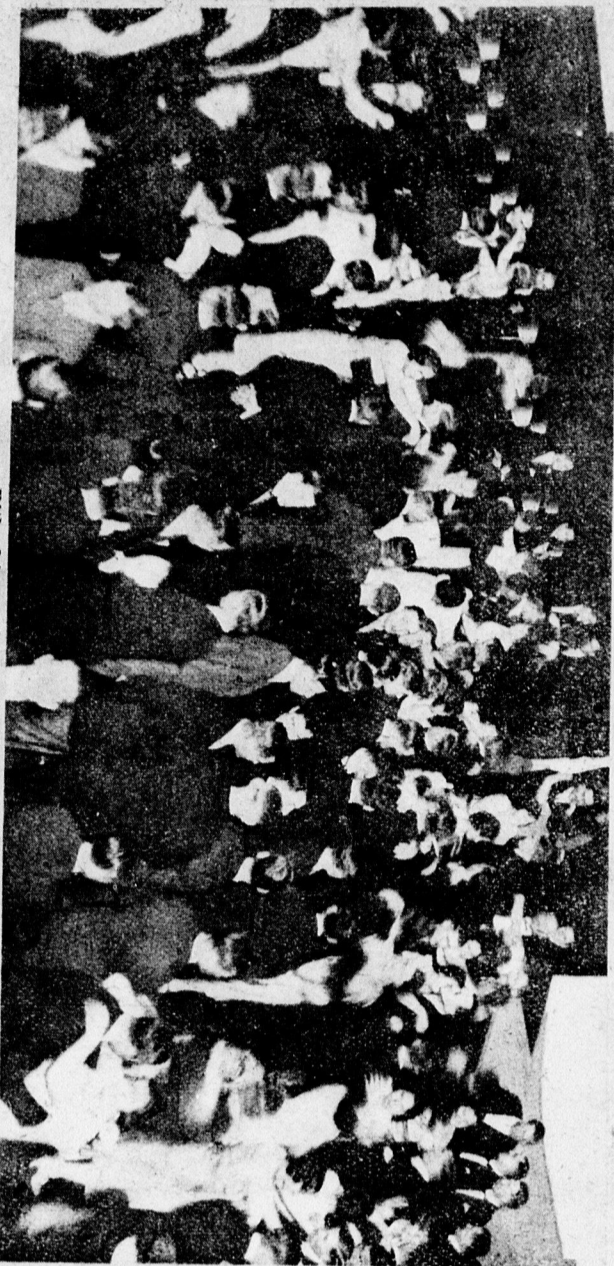
DEBRÉCZEN VASÁRNAPI MELLÉKLETE

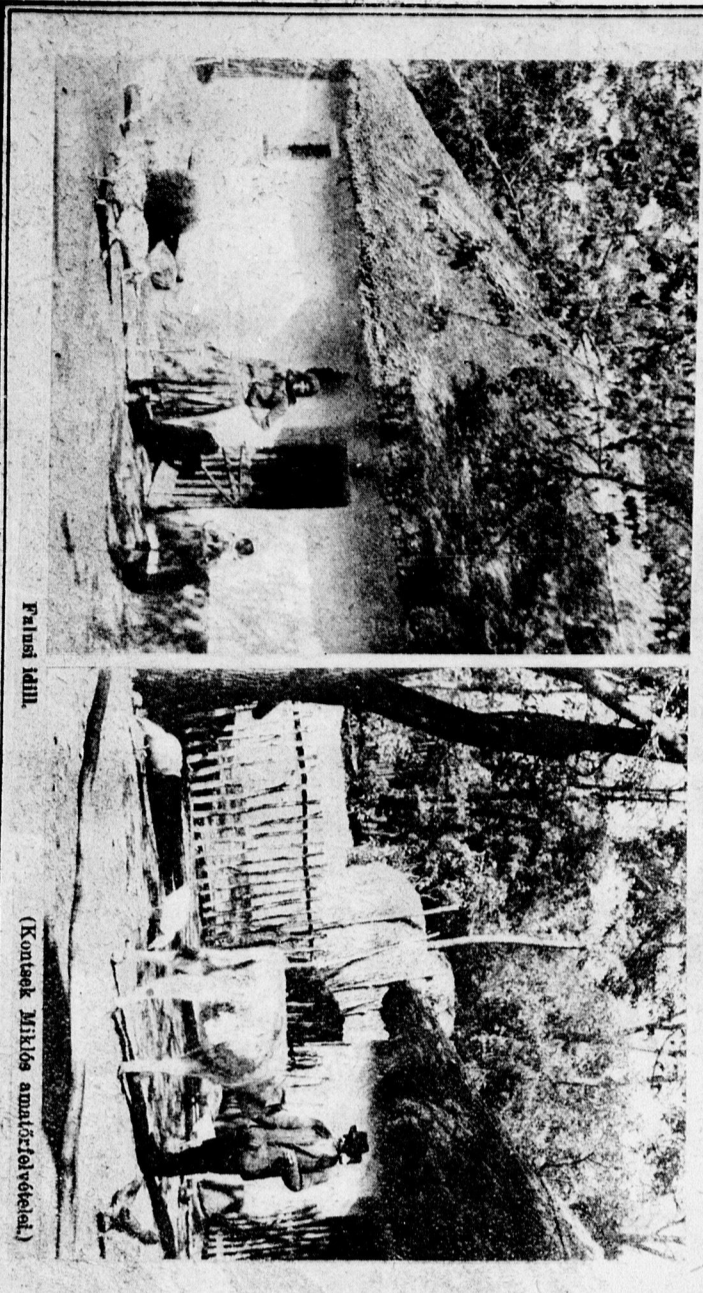
FERENCZY MARIENNE ES SUGAR MISKA AZ UJSÁGIROK BÁLJÁN .... így lépnek föl

Előlelések a páholyban.

Ritka búza, ritka ápra...

Futasi látil.

(Kortársak Mihalcsa annaszünetében.)

DEBRECEN, 1930. ÉVI JANUÁR HÓ 19-ÉN.

GYERMEKEMEK

1. sz.

SZERKESZTI:
PALLI BÁCSI.

DEBRECZENI

Beköszöntő.

*Kint a szél zúg, hall a hó,
Hallgat most az enek,
Bent a kedvünküz körül
Fű, langka úgy örül
A sok szép mesének, —
Boldogságot ez okoz
Az anya szívének.*

*Én is azért jöttem el
Épp esztavnap reggel,
Hogy ott legyenek közeledek,
Drága magyar gyermekedek,
Mikor a nap felkel,
Es egész nap ott legyenek
Örök szeretettel.*

*Fogadjatok kedvesen
A verset, mőkért,
Tűtök a szó, a dal,
Tűtök a diadal
A sok tiszta nappert, —
Mondjátok hát egy imát
Nagymagyarországot!*

Egy egér, két cicá.

Nyar volt, meleg volt. Hanem a kamrában, ott jó hűvös volt. — Tudta ezt minden okos ember. De senki se tudta jobban, mint Mama-cica aki fiókjával. Baba-cicével már reggel átalszte azt az árnyas kamrára, jót, de az csak nem akart magát kinyitni. Néha a talpukat nyalogaták, máskor meg a bajszukat kenték-fenték, hogy hamarabb teljenek az idő ad- dig is, míg egy jól ismert „bizonyos hang” hallatszanék.

Az a bizonyos hang: a kulcs- csörögés. A kis gazdasszony szokott esőtörögve jönni, mikor az ebédhez való kiadja a konyhára.

— Hallga!... esőtörög is már... jön... már itt is van!... — mondogatja a fillét hegyezve a tapasz-

talt Mama-cicé. Aztán rászól a de nem igen sokáig bammult. Fáradszor hát kényelembe tett magát:

Gazdasszony megy kamrába,
Ne hagyjuk el egymást!
Beosunk hamarjára —
Jó dolgunk lesz, megfásd!...

Ugy is történt. Amint bent voltak, rögtön lekuporodtak a zsákok közé. Gazdasszonyka semmit se vett észre. Elvégezte a dolgát, ki- ment s szépen rájuk zárta az aj- tót.

... Abba az időájába esett meg, hogy Egérrapó és Egérranyó leg- kedvesebb fiaskája fölsepered- ven, világlátó útra készült.

— Csak menjen is. Lásson, hall- jon, tapasztaljon, hogy jóra való egérrapóigár válják belőle — mon- dogatta Egérrapó.

Nosza tehát:
Két lábára kesztyűt húztak,
Két kezére bakancsot!
A fillere bojtot kötött,
Farkára meg — kalapot.
Pogácsát is varrtak neki
És sütittek — tartsnyát,
Egérrapó egy ficskából
Vándorbotot farskált.

Egy felkészülve nagy sűrű-rivás között elbuzosított Egérranyó apó- tól, anyától, a többi apróságtól, meg az ősi egérfészektől. Kézébe vette a vándorbotot és elindult, hogy megy hetyelhetőség ellen.

Egy jó darabon sötétben bandu- kolt, de csak míg Egérranyó há- tarát el nem érte. Am ahogy a föld alatt az út nyílásához közele- det, lassan-lassan világsóchni kezdett.

Egyszer aztán csak azon vette észre magát, hogy egy szép, nyá- jas, világos tartományba érkezett: a kamara volt...

Volt ott minden, a mi jó:
Túró, tejföl, zsák dió,
Füstölt kolbász, szalonna,
Friss túró — halomba!
Körtinézett Egérranyó boldogan,

Le is telepedett a kruplis-zsák tetőjére s farkincéja végét szájába véve, édesdeden szopogathatni kezdte: ez volt az ő mulatsága.

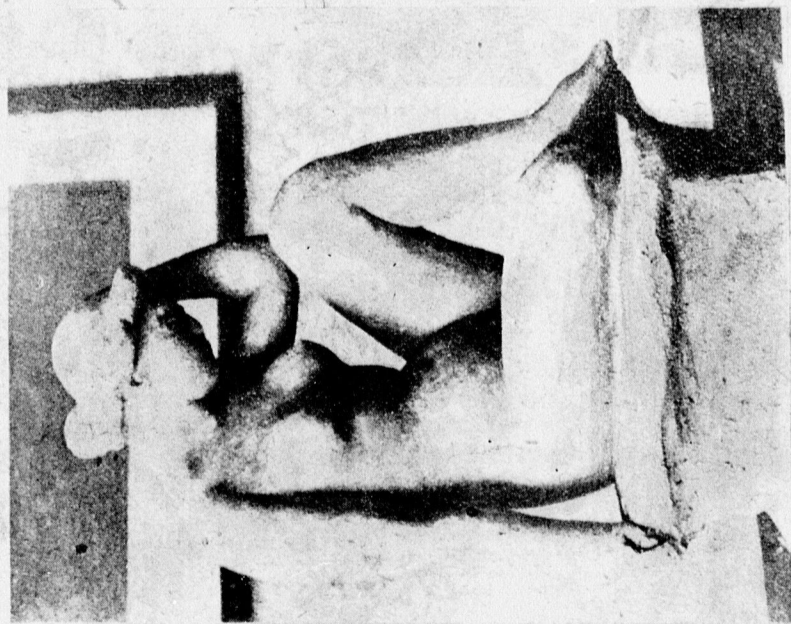
Pompásan érezte magát s már éppen szundikálni kezdett, mikor a kis gazdasszony kulcsa nagy nyi- korgással megfordult a zarában.

Megijedt Egérranyó, de úgy, hogy egy krajcár se maradt a zsebében! Pedig nem is tudta, hogy cicák is jönnek... Hátna meg azt tudta volna!

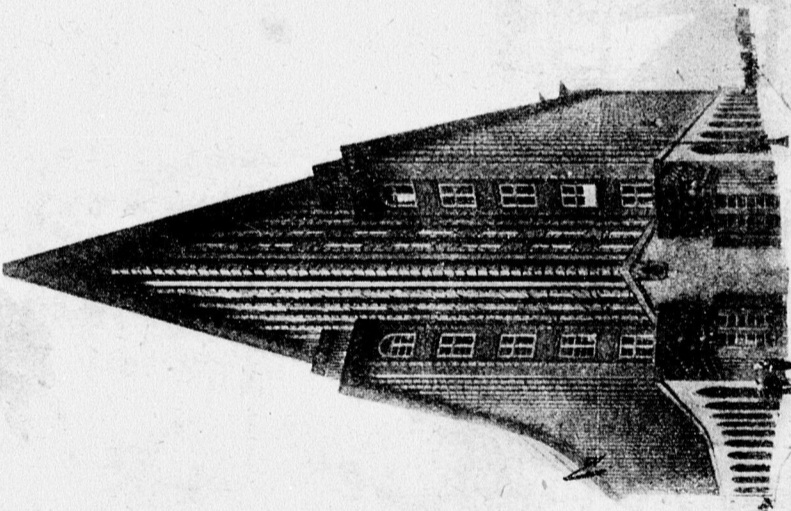
KÖRÜNK MŰVESZETEINEK MARADANDÓ ALKOTÁSÁIBÓL.

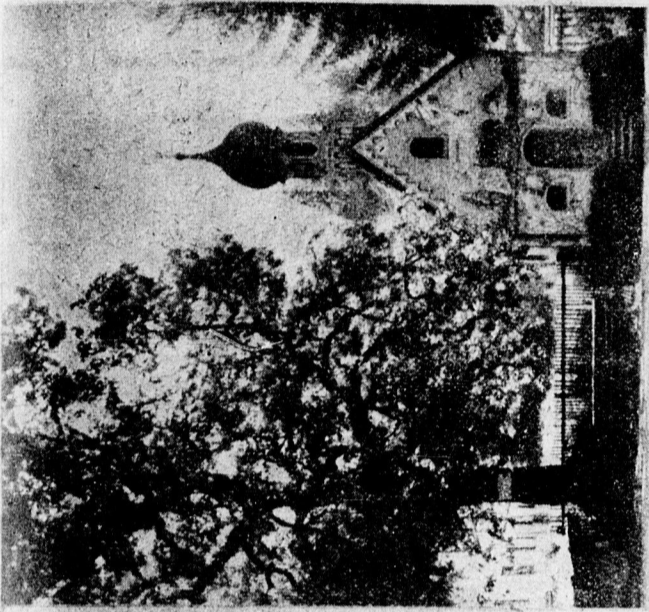
Auguste Renoir: Pásztoriú.

Aristide Maillol: Uő leány

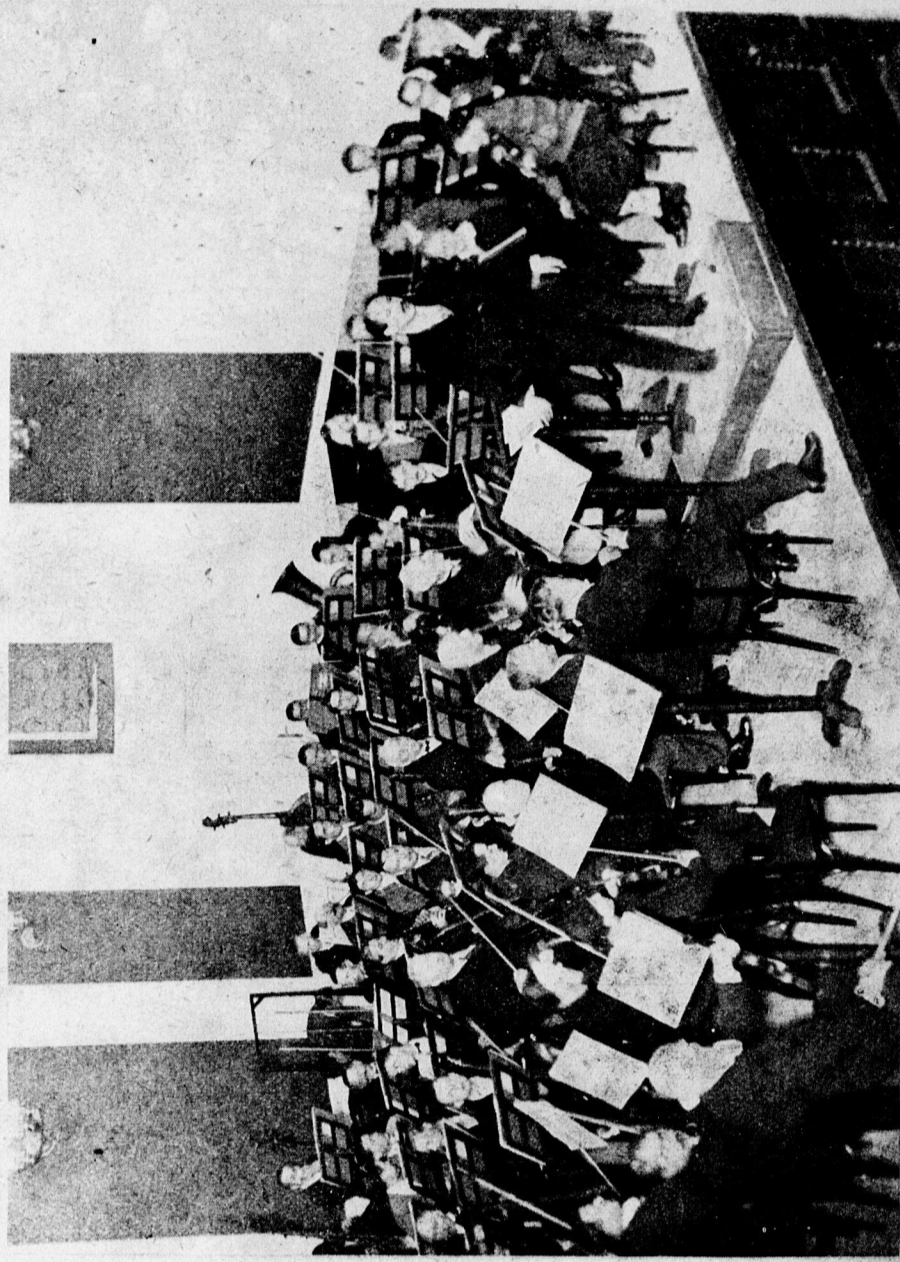
Fritz Höger: A főszeplőtorony Hamburgban.

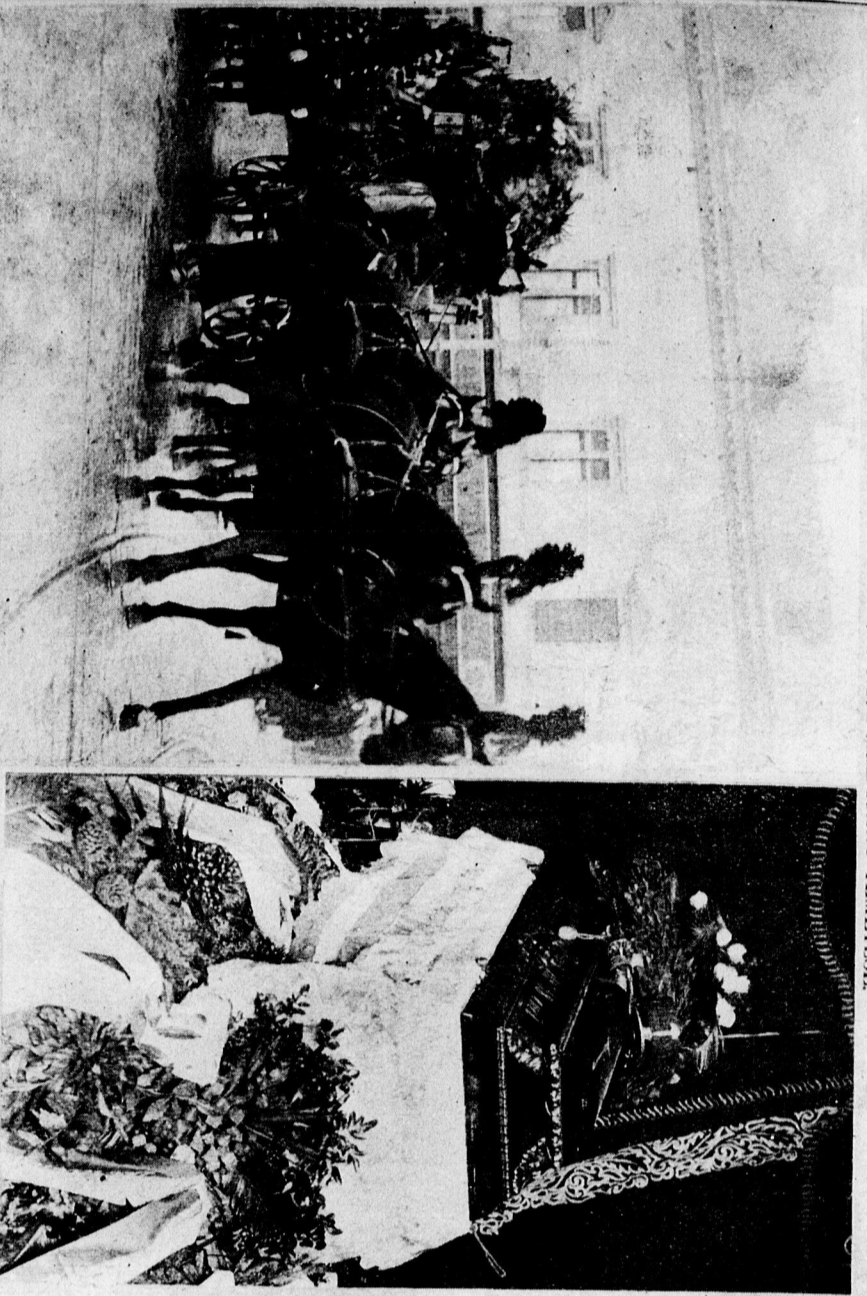
UGYANAZ A TAJ NYARON

ES TELEN

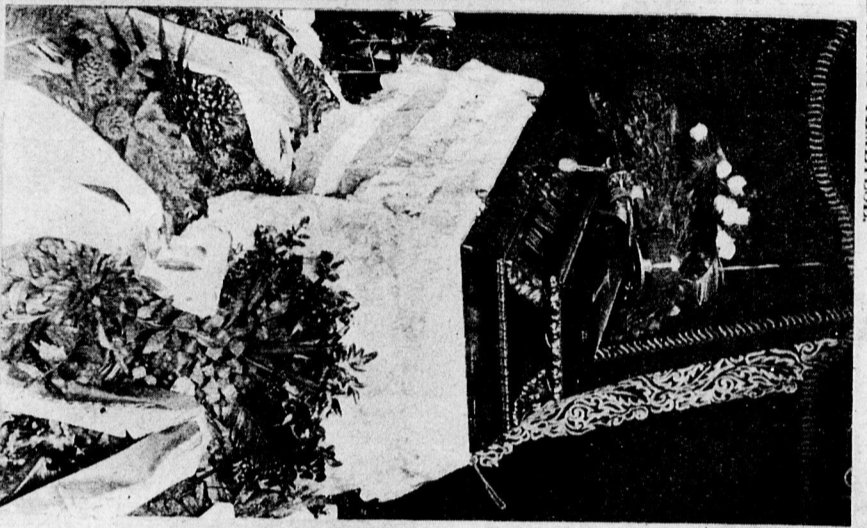

A MÁV. FILHARMONIKUS ZENEKAR ÁBRÁNYI EMIL KARNAGGYAL.

JENEY-SZABO MIKLÓS NY. FOKAPITÁNY TEMETÉSE.

A Kiszárolói.

A ravatal.

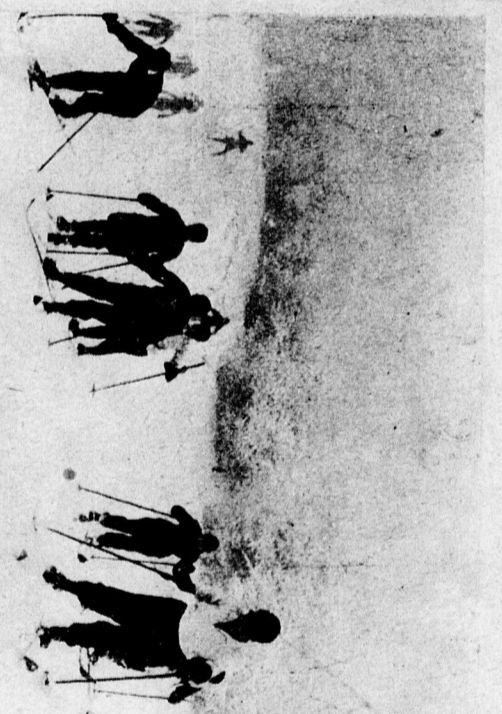
NAGY ENDRE MENŐK TEMETÉSÉRŐL.

A Kiszárolói temető.

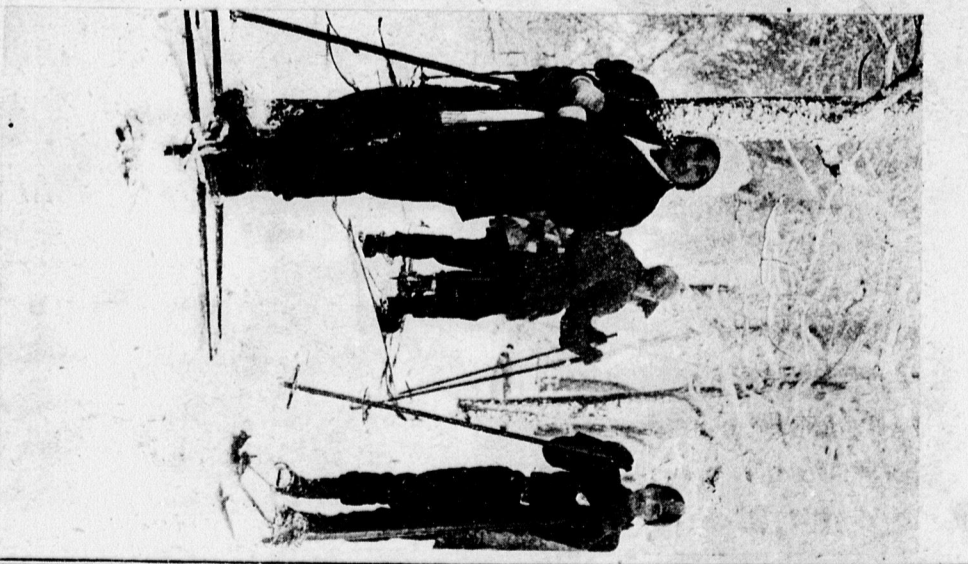
A pap imáit mond a sírnál.

Versenyfutás a hóban.

A legjobb síelői és érheli halászai.

Síelő a Normafa körül.

Jéghoki mérkőzés. FTC—MAFC 5:1.

Telen vitorlavászonnal vonják be a budapesti márványközpontot. (Semmelweis.)